

- 3) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie temu, aby środki zmierzające do kontroli cen wszystkich produktów leczniczych lub niektórych kategorii produktów leczniczych były przyjmowane na podstawie prognoz wydatków, pod warunkiem, że zostały spełnione wymogi przewidziane w tym przepisie oraz że owe prognozy zostały oparte na obiektywnych i możliwych do sprawdzenia czynnikach.
- 4) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w ten sposób, że do państw członkowskich należy określenie z uwzględnieniem celu przejrzystości, do którego dąży ta dyrektywa, a także z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w tej dyrektywie, kryteriów, na podstawie których należy dokonać sprawdzenia warunków makroekonomicznych, o których mowa w tym przepisie, oraz że kryteria te mogą zasadać się wyłącznie na wydatkach farmaceutycznych, na wszystkich wydatkach związanych ze zdrowiem lub też na innych rodzajach wydatków.
- 5) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w następujący sposób:
- państwa członkowskie powinny przewidzieć, że we wszystkich przypadkach przedsiębiorstwu, którego dotyczy środek polegający na zamrożeniu lub obniżeniu cen wszystkich produktów leczniczych lub niektórych kategorii produktów leczniczych, przysługuje możliwość wystąpienia o odstępstwo od ceny nałożonej na podstawie tych środków;
 - mają one obowiązek zapewnić, że zostanie wydana umotywowana decyzja odnośnie do każdego takiego wniosku; oraz
 - rzeczywisty udział zainteresowanego przedsiębiorstwa polega, po pierwsze, na wystarczającym wskazaniu szczególnych powodów uzasadniających jego wniosek o odstępstwo, oraz po drugie, na przedstawieniu dodatkowych szczegółowych informacji, w przypadku gdy informacje przedstawione na poparcie jego wniosku nie są wystarczające.

(¹) Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 listopada 2009 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-281/08 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Zdolność procesowa parlamentu regionalnego)

(2010/C 51/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Landtag Schleswig-Holstein (przedstawiciele: S. R. Laskowski, Privatdozentin, J. Caspar, Professor)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 3 kwietnia 2008 r. w sprawie T-236/06 Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca i 23 czerwca 2005, na mocy których wnoszącemu odwołanie odmówiono dostępu do dokumentu SEK (2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r. zawierającego analizę prawną dotyczącą projektu decyzji ramowej będącej przedmiotem dyskusji w Radzie w sprawie zatrzymywania danych przetwarzanych i przechowywanych w związku ze świadczeniem publicznych usług łączności elektronicznej lub danych przekazywanych przez publiczne sieci łączności do celów zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw, w tym także działalności terrorystycznej — Zdolność procesowa parlamentu regionalnego — Prawo do bycia wysłuchanym — Pojęcie „osoby prawnej” z art. 230 WE, akapit czwarty.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Landtag Schleswig-Holstein zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA przeciwko Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Sprawa C-353/08) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Dyrektywa 89/105/EWG — Przejrzystość środków regulujących ustalenie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Artykuł 4 ust. 1 — Zamrożenie cen — Obniżenie cen)

(2010/C 51/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA

Strona pozwana: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Przy udziale: Bracco SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Wykładnia art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (Dz.U. L 40, s. 8) — Produkty lecznicze, których ceny zostały zamrożone — Tryby postępowania w przypadku ewentualnego obniżenia cen

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych powinien być interpretowany w ten sposób, że właściwe organy danego państwa członkowskiego — pod warunkiem, że spełnione zostały wymogi przewidziane w tym przepisie — mogą przyjąć środki mające ogólny zakres polegające na obniżeniu cen wszystkich produktów leczniczych lub niektórych kategorii produktów leczniczych nawet wtedy, gdy przyjęcie tych środków nie zostało poprzedzone zamrożeniem tych cen.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w ten sposób, że pod warunkiem, że spełnione zostały wymogi przewidziane w tym przepisie, przyjęcie środków polegających na obniżeniu cen wszystkich produktów leczniczych lub niektórych kategorii produktów leczniczych jest możliwe kilka razy w roku, i to przez okres kilku lat.
- 3) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie temu, aby środki zmierzające do kontroli cen wszystkich produktów leczniczych lub niektórych kategorii produktów leczniczych były przyjmowane na podstawie prognoz wydatków, pod warunkiem, że zostały spełnione wymogi przewidziane w tym przepisie oraz że owe prognozy zostały oparte na obiektywnych i możliwych do sprawdzenia czynnikach.
- 4) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 powinien być interpretowany w ten sposób, że do państw członkowskich należy określenie z uwzględnieniem celu przejrzystości, do którego dąży ta dyrektywa, a także z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w tej dyrektywie, kryteriów, na podstawie których należy dokonać sprawdzenia

warunków makroekonomicznych, o których mowa w tym przepisie, oraz że kryteria te mogą zasadzać się wyłącznie na wydatkach farmaceutycznych, na wszystkich wydatkach związanych ze zdrowiem lub też na innych rodzajach wydatków.

(¹) Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 2 grudnia 2009 r. — Powerserv Personalservice GmbH, dawniej Manpower Personalservice GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Manpower Inc.

(Sprawa C-553/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 51 ust. 1 i 2 — Wniosek o unieważnienie — Odwołanie wzajemne — Słowny wspólnotowy znak towarowy MANPOWER — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Uzyskanie charakteru odróżniającego w następstwie używania)

(2010/C 51/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Powerserv Personalservice GmbH, dawniej Manpower Personalservice GmbH (przedstawiciel: B. Kuchar, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Manpower Inc. (przedstawiciele: A. Bryson, barrister i V. Marsland, solicitor)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 15 października 2008 r. w sprawie T-405/05 Powerserv Personalservice przeciwko OHIM i Manpower, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 22 lipca 2005 r., oddalając odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień, na mocy której oddalono wniosek o unieważnienie dotyczący słownego wspólnotowego znaku towarowego „MANPOWER” dla towarów należących do klas 9, 16, 35, 41 i 42 — Błędna ocena charakteru odróżniającego znaku towarowego — Brak dokonania ponownej oceny dowodów na okoliczność uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania po rozszerzeniu kręgu właściwych odbiorców względem kręgu odbiorców uwzględnionego w zaskarżonej decyzji Izby Odwoławczej